

እወ! ትንሣኤ፡ ጎደና-ድሕነትን፡ ሓገሰን፡ ዚተኣወጀሉ ዕለትዮ።

ጎደና ድሕነት ወይ ከአ ጎደና እግዚአብሔር እንብሎም፡ እሞ ሽዓ „መሪሕ“ ዚኾኑና አንጸባረቅቲ ዚኾኑ አምራት አሎዉና። እዚአቶም ከአ ምስቲ ዘመነ-ትንሣኤ ቢልና እንቁጽሮ ዕለታት ክርስትናና ዚተቋረና ትምህርቲ ኩይኑና ንረኽቦ። „ዕለተ-ትንሣኤ“፡ ሓደ ፍልይ ዚበለ ገጽታ ዘሎዎ ውህበት ኩይኑ ይርከበና። እቲይ አንገሶ ብስራተ-ቃሉ ከዓ፤ ንሕና ለባውያን ዚኾና ደቂ-ሰባት፤ ኣብ ሕይወትና፡ „ብሕታውን፡ ናይ ተነጽሎነት ጉዕዞ“፡ ከም ዘይብልና ዘረጋግጸልናዮ። እዚ ማለት ከዓ፡ መድሕን ኢየሱስ፡ ብተግባረ-ሞቲ ወትሩ ምሳና ኣብ'ቲ ጉዕዞና ምህላዉ ዘመልከተልናዮ። እኳ'ውን ድኣ፡ እቲ ዚነውሐ ጉዕዞ ዚሓትት-ጎደና ኣበይ ከም-ዚርከብ ዚሕብረና'ውን ኹይኑ ይርከበልና። በዚ መሠረቲ ከኣ፤ እቲ ከንጉሳዚሉ ዚተመልከተልና ጎደና፡ ናይ ብሓቂ ኣድላዪ ዚኾነ ምልክት-ክርስትናና ኩይኑ ይርከበልና። ማለት፡ ኣብ ዘመነ-ባርነት ምድረ-ግብፂ፡ ዚቀደሙ ኣሕዛብ ነገደ-ደቂ-ያዕቆብ ወይ ከዓ እስራኤላውያን ዚተሰምዩ ሓረገ-ደቂ-እምነትና ዚኾኑ፤ ካብ'ዚ ኣርዑት-ባርነት ንኪወጹ፤ ብኣብእምን፡ ሓዎምን ዚኾነ „ነቢይ ሙሴ“ ተመረሖም፤ ኣብ'ታ „መዓርን-ጸባን“ ዚፈሰሳ ዚነበረት ርስቲ ኣበታቶም ዚኾነት ቅድስት-ሃገር፡ ማለት፡ ንምድረ-ከነዓን ንዓርብዓ-ዓመታት ዚኣክል ኣብ መንገዲ ምድረ-ብዓ ክርተት ክብሉ ከም-ዚተረኽቡን፤ ከም-ዚተዓወቱንዮ። ሰብ ብዛዕባ እታ መወዳእታ ዚኾነት ጎደና ኪዛረብ እንተ-ተሰሚዑ፤ ብርግጽ ብዛዕባ እተን ቅድሚ ሞትና ዚርከባ ዕለታት ዘመልክት ምኻኑ ምንም ዘጠራጥር ኣይ-ኮነን። ከምኡ ብምኻኑ ከአ ኣብ'ታ ዕለተ-ቅዱስ ቍርባን (*Fronleichnam*) ኣብ እንብላ ዝክረ-በዓለ-ዕለት፤ ኣብ ጎደናታት ጎደቦታትናን፡ ከተማታትናን፡ ዑደት ከነካይድ እንከሎና፤ ነቲ „ህልው ዚኾነ ክርስቶስ“፡ ንህልውናኡ ምሳና ከም-ዘሎ እነረጋግጹን፡ እነበሰሉን ኩይኑና ይርከብ። በዚ ሽዓ ንሉ እቲይ መድሕና ዚኾነ መምህር ክርስቶስ፡ „ኣነ መንገድን፡ ሓቅን፡ ሕይወትን.. እየ“ እናበለ፤ ንምእንቲ ክንከተሎ፡ ክዕድመና ይርከብ። ምድረ-ሰማይ ተፈጥሮኣዊ ስርዓቱ ሓልዩ፤ እንኣንሳብ ጠሊ-ዚበዝሓሉ፤ እንኣንሳብ ከዓ ዚደርቀሉ እዋናት ከም-ዚርከቡ እሞ እቲ ሕያው ዚኾነ ምድራዊ-ፍጥረት ኩሉ፡ ከከምቲ ዚመችእን፡ ዚሰማምዖን ጠባዩ-ኣየር ናይ ጸደይን፡ ሓጋይን፡ ክረምትን፡ ተመልኪቱ፡ ኪዳለውሉን፡ ኪሕጎሰሉን ክፉት ባይታ ይረክብ። ናብ ዚመችእካ ቦታ ንኸትቅይር'ውን ኣማራጺ ዕድላት ይኸፍተልካ። ብሥጋዊ-መዳይ ከምኡ ዚኣመሰለ ኣማራጺታት ከም-ዚርከቡን ንመንፈሳዊ ሕይወተ-መዳይና ከም-ኣማረጽቲ ጎደናታት ኩይናም ኪርከቡ ዚኸእሉ ከአ ከምቲ ዚተፈላለዩ

(2)

እምነታት ዘሎዎም መንፈሳዊ-ውርሻ፣ ውሉደ-ክርስትና ዚኾኑ ለባዎ-ያን-ፍጥረት-ውን ነቲ መምህር-ክርስቶስ ዚተለመልና ጎደና ከም-አብነት ክንርእን፡ ከነተግብርን ክንርከብ ጽቡቅ'ዩ። ከም-ሓይ ዚበለጸ መንፈሳዊ-ምርጫ ኩይኑ ዚርከበልና ከኣ፡ ከም ናይ ብሉይን፡ ሓዲስ-ኪዳንን ታሪኽ ኩይኑ ዚቀርበልና ዕለታት ናይ „ጸመ-አርብዓ“ እዩ። እዚ ኽዓ፡ መምህር ኢየሱስ፡ መንፈሳዊ ታሪኽ-አባታቱ ናብ ግምት ብምእታው፡ „ንዓርብዓ-መዓልታት“ አብ በረኻ ናይ ምድረ-ይሁዳ ብጸምን፡ ጸሎትን፡ እሞ ኽዓ ከምኡ፡ ብሳጥናኤል እናተፈተነ፡ ንዘሕለፎ ዕለታት ዘዘኻኸረና'ዩ። እቲ ዕለታት „ጸም“ ተባሂሉ ዚቀርብ ርኽበት ከም (Einbahnstrasse-Oneway-Street-ብሓይ አቅጣጫ) ጥራሕ ንክትጎዓዝ ዚሕብር መምርሒ'ዩ። ምኽንያቱ ከዓ፡ እቲ ጎደና ጸቢብ ብምኻኑ ብክልቲኡ አቅጣጫ ክጎዓዙ ንዝደልዩ ተንቀሳቀሰቲ ብሓይ-እዋን ከስተናግዶም ስለ-ዘይ-ክእል፡ ተራ-ብተራ ንክሓልፉ ክመቃርሑ ይግብእም። እንተ-ዘይ-ኩይኑ፣ አብ ጸገም ክኣትዉ ምኻኖም ተገንዚቦም እንከሎዉ እንተ-ዘይ-ተግቢሮም ስርዓት ስለ-ዘይ-አኸበሩ መቅጸዕቶም ይቅበሉ። እቲ ሥርዓት ዚተኸተለ ውሉድ ከዓ፡ ዚድረብ ተጽዕኖ ስለ-ዘይ-በለ፡ ንዚተጸበዮ ተስፋን፡ ሸቶን ክጭብጥ ይርከብ። በዚ ኽዓ እታ ጎደና-ትንሣኤ እንብላ „ጸም“፣ ናብ „ሓዲስ ተስፋን“፣ ናብ „ሓዲስ ሸቶን“ እትመርሓና ገለርያ'ዩ። ናይ ጸጸትን፡ ንስሓን፡ ጎደና ኩይና ከኣ ትርከብ። ሓቂ'ዩ! ጎደና-ሕይወት፡ ብዕለተ-ትውልዲ ጥራሕ'ያ ትትለም። እታ ዚተተለመት ጎደና ከዓ „መፈለሚትን፡ መፈጸሚትን“ ዚኾና ክልተው ሸቶታት ዚሓቁፈት ኩይናትልና ትርከብ። ካብ ክልቲአተን ከዓ፡ እታ „መዕረፊት ነጥቢ“ ዚኾነት „ሸቶ“፣ ብብሉጽነት ትርኣ። ንሳ ከዓ፡ „ትንሣኤ“ እያ። ምኽንያቱ፡ ካብ „ጸላም ናብ ብርሃን“፣ ካብ „ምጽባይ ናብ ርኽበት“፣ ካብ „ድኻም ከዓ ናብ ዕረፍቲ“፣ ዚብጽሓሉ ጎዕዞ ስለ-ዚኾነ። እቲ „ብርሃንን፡ ርኽበትን፡ ዕረፍትን እንብሎ ኽዓ፣ ከም-ሻሙ ዚርኣን፣ ካብ ክፉት-ዕዳጋ ከዓ፡ ብዘይ-ዋጋን፡ መከራን፡ ዚተረኸበ ውርሻ ኣይ-ኮነን። ብሰለስተው ቅዱሳት-ዕለታት፣ ማለት፡ „ጸሎተ-ሓሙስን፡ ዓርቢ-ስቅለትን፡ ቀዳም-ስዑርን“፡ ተኸቢቡን፡ ተሰሪቱን፡ ተሓልዩን፡ ብዚተነድቀ-ግምቢ፣ ዚተለገሰልና ኣዋጀ-ድሕነት ምኻኑ'ዩ። →በታ ዕለተ ሓሙስ - ጸግቦ፡ ንሥጋን፡ ንመንፈስን መሳሰዩ ዚኾነና „ስጋኡን፡ ደሙን ናይ መድሕና ክርስቶስ“ ዚተሰርዓልና'ዩ። →በታ ዕለተ - ዓርቢ - ስቅለት ከኣ፡ „መስቀል ዋልታናን፡ መባረኽናን“ ንምእንቲ ኪኾነና ዚተጨበጥናሉ'ዩ። →እታ ሳልሲት ቅድስቲ ዕለት ዚኾነትልና ዕለተ - ቀዳም - ስዑር ከዓ ብብርሃን ንምእንቲ ኪንክለል፣ ዚበርሀት ጥዋፍ ዚተለገሰናሉ ሰዓት'ዩ። ድሕር'ዚ ኩሉ ጎዕዞ ከዓ መደምደሚት፡ ሸቶ ዚኾነት፣ ቤትና ንምእንቲ ክትክፈት „መለኸት - ዓወት ዚነፍሕ መጉልሒ“ ዚተቀበልናሉ ምኻኑ'ዩ'ሞ፣ ንተሓጎስ፡ ዕልል ንበል፣ ንምእንቲ ክንቅደስ ኢልና አብ ምድራዊ-ሕይወትና ከም-መጸዋዕታና ኪዳን ንዝኣዩናዮ ቃልና ከዓ ኣይ-ነዕብር። አሜን። አባ ዮሴፍ በየድ አወድ / *Abba Yoseph Beyod*